

JOHAN WILAND

»Jag vill vinna en titel med Bajen«

Han är tillbaka. Hungrig som en varg efter närmare ett års rehabilitering. Nu hoppas han på två säsonger till i Hammarbytröjan och att vara med och bärga en titel till klubben.

TEXT TOMMY FAGERBERG • FOTO HASSE FRIDÉN

Oktober 2018. Johan Wiland hittas av sin hustru liggandes i fosterställning på toaletten mitt i natten hemma i huset i Tyresö. Smärtorna i hans axel hade till slut vunnit över hans envishet. Nyckelbenet hade luckrats upp och gått av till följd av den inflammation som drabbat honom. Det blev raka spåret in på sjukhuset för operation. Med fem omgångar kvar av säsongen. Metallstänger opererades in i axeln för att få den att läka rätt. Samtidigt föll höstmörkret som en rullgardin utanför sjukhusfönstret.

19 säsonger som professionell fotbollsmålvakt. 37 år gammal. Nu var det väl läge att lägga handskarna på hyllan? Hela säsongen hade han haft ont och spelat med hjälp av smärtstillande injektioner. Nu låg han där i sjukhussängen. Inte ens den mest inbitne hammarbyare hade nog klandrat honom om han gett upp där och då. Men Johan Wiland själv tänkte inte alls i de banorna.

– Nej, i och med att kirurgen som opererade mig sa att jag skulle kunna spela igen om allt gick som det skulle, så såg jag ingen anledning till det. Att spela fotboll och vinna fotbollsmatcher är det roligaste jag vet. Jag vill vinna en titel med Bajen, precis som jag gjort med alla andra lag jag spelat för. Efter ligatitlar med Elfsborg, FC Köpenhamn och MFF vore det fantastiskt att kröna det med ett SM-guld med Hammarby. Sedan kan vi börja snacka om att lägga av, säger Johan och blinkar med ett flin.

Din fru som följt din smärtfyllda säsong och som hittade dig där på toagolvet. Kan man tänka sig att hon inte var lika pepp över du skulle fortsätta spela?

– Jo, för katten. Utan henne hade det inte gått. Hon vet säklart vad fotbollen betyder för mig. Då det varit svarta tankar under den här perioden har hennes stöd varit helt ovärderligt. Vid tre-fyra tillfällen har jag tänkt tanken att skita i allt vad rehab heter och kasta in handduken. Jag har också tagit hjälp av en psykolog under den här processen. Men som sagt, utan frugans support och pepp, som du säger, hade det aldrig gått.

Din comeback kom tidigare än planerat. Du satt på bänken när Davor Blazevic blev utvisad med en halvtimme kvar av bortamatchen mot Kalmar. Det var din första match efter skadeuppehållet. Vad tänkte du i det ögonblicket?

– Det var mest kaos faktiskt. Jag hade typ glömt hur det gick till vid sådana tillfällen. För det första kändes det som att det tog fem minuter innan han visade upp det röda kortet. Sedan fick jag inga klara besked från tränarteamet. Jag funderade om alla våra byten var gjorda. Skulle jag in? Vem skulle ut? Till slut tänkte jag att det var bäst att börja röra lite på sig. Sedan stod jag plötsligt där och skulle ställa muren då de hade fått frispark i ett farligt läge i samband med Davors utvisning. Jag hann inte tänka så mycket faktiskt. Det var mest att få på sig grejerna som gällde.

Annars var det rätt mycket domarfokus i den matchen.

– Ja, de hade några olyckliga beslut där. Alla kan väl göra en dålig match. Såväl domare som spelare. Det jag stör mig på i det fallet är att de inte ställde upp och pratade efter matchen. Det hade varit bättre både för dem, oss och publiken. Kommunikationen var lika med noll och det har jag svårt att se anledning till.

– Släpper jag in ett billigt mål får jag stå där som ett fan framför kameran och berätta om det. Det är verkligen ingen rolig situation men det är en del av elitfotbollen. Jag förstår inte varför domarna inte kan göra detsamma. De har ju ofta en avgörande del i matcherna likväl som vi spelare. Kanske i synnerhet vi målvakter. Tar vi ett felbeslut så märks det ju, om man säger så. **Du spelade som sagt med mer eller mindre smärtor under hela 2018. Tar sådant inte på psyket?**

– Jodå, men man är så fokuserad. Du tänker kanske på tillfällen som det mot AIK hemma då jag får en smärtstillande spruta mitt under matchen? En av de mest påfrestande sakerna som hände var nog ändå i slutet av det sista träningspasset innan premiären i april. Jag hade vilat och rehabtränat under hela försäsongen och axeln kändes helt okej. Det som händer på den där träningen är att jag drar iväg ett utkast när vi har sista övningen. Då smäller det bara till.

IFK Norrköping–Hammarby, 1/9 2019. Foto: Suvad Mrkonjic/Bildbyrå

Det gjorde så förbannat ont. Det medicinska teamet utförde ett smärre mirakel som fick mig i speldugligt skick till matchen dagen efter. Det var verkligen på håret att jag kunde spela den. **På håret säger du, när vi ändå är inne på det så...äh, jag skippar den frågan. Hur är din framtidsplan? Hur många säsonger till blir det?**

– Två år till. Mitt kontrakt med Bajen går ut nu till årsskiftet men det känns som att jag och klubben talar samma språk när det gäller en förlängning. Vill man sedan plussa det ytterligare – om allting känns bra – så gärna för mig. Men det tredje året kanske då som andremålvakt för att stötta den nye keepern. Det skulle vara ett perfekt avslut på karriären. Jag stormtrivs i föreningen och i Stockholm kommer jag att bo även i fortsättningen. Min dotter från en tidigare relation bor också här i stan med sin mamma nu för tiden. Tidigare var det långa resor för henne varannan vecka. Det är jätteskönt att det blivit så.

Vi har träffats i samband med Hammarby Fotbolls familjedag på Kanalplan, och inne på fiket

börjar det röra på sig. Unge efter unge närmar sig försiktigt bordet vi sitter vid. Även föräldrar för den delen. Johan nickar och morsar till alla som tittar åt hans håll. Samtidigt fortgår intervjun. Spelartruppen ska strax samlas i ett angränsande rum för en kort genomgång innan de ska ut och skriva autografer och fotograferas i vimlet. Wiland tittar på klockan och konstaterar lugnt att vi har tio minuter kvar innan han måste gå. Många saker i luften men samlad och konkret. Precis som man vill att en målvakt ska vara.

Han berättar om tidigare erfarenheter i karriären. Om olika tränares och klubbars metoder. Under hans sista säsong i FC Köpenhamn var det tydligt att man var klar med honom där. Hur han då trots lagets generellt dåliga insatser tillsammans med en annan lagkamrat fick ta det mesta av skiten för motgångarna. Öppna sågningar inför lagkamraterna. En härskarteknik som får Johan att bli mörk i blicken för en sekund. FCK-tränaren Ståle Solbakken visade ingen pardon i sin kritik av Wilands insatser under

»Ibland fattar man ingenting vad folk pratar om – man bara står och ler«

Johan Wiland om Söderslanget.

den perioden. Johan säger att han varken var beredd eller mentalt rustad för den behandlingen. Han mådde väldigt dåligt under den sista tiden i FCK, den förening han representerat i sex och ett halvt år. Plötsligt var han ing-

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Åsa: *Brukar målvakterna ha något speciellt snack i spelargången innan match?*

– Nej, det är mest hej och lycka till. Efter alla mina år i Allsvenskan känner jag de allra flesta.

Niklas: *Är tofsen en hyllning till David Seaman?*

– Nej, nog för att jag är gammal Arsenal-supporter men det är inte anledningen till att jag sparat till långt hår. Men jag gillar liknelsen. Seaman är en riktig legend.

Åke: *Har du sett första målet mot Peking i efterhand? Trodde du den skulle gå utanför?*

– Nej det trodde jag väl inte men det hade varit toppen om den gjort det. Jag stod på fel fot och såg bollen för sent för att hinna agera.

Åsa: *Om du hamnar på "solsidan" när det spelas match, något speciellt tänk?*

– Inget speciellt. Många kör med keps men det gillar inte jag. Vissa kör med keps och kastar av sig den när bollen kommer nära mål. Det finns många varianter. Jag bara kör som vanligt.

Henrik: *På vilket sätt är HeForShe en viktig kampanj för dig och för Hammarby?*

– Att alla, såväl flickor som kvinnor, pojkar som män ska ha samma möjligheter. Det känns som att Hammarby ligger i framkant när det kommer till det och det är vi stolta över.

Familjedagen på Kanalplan den 8 september. Foto: Peter Jonsson.

enting värd längre. Något han på nästan daglig basis påmindes om av tränaren. Erfarenheter som dessa gör det lätt att förstå att han idag är en av spelarna som ingår i lagets spelarråd. De övriga är Tankovic, Fällman och Djurdjic.

Men nog om tråkigheter och smärtsamma minnen nu. Vad är det skönaste ögonblick du upplevt sedan du kom till Bajen?

– Min första match. J-Södra borta. Inte resultatet såklart eftersom vi förlorade med 0–1 efter ett straffmål. Men för mig personligen var det en sådan skön känsla. Att övergången var klar och att man äntligen var igång. Det var bara så rätt. Att stå där med det stora bortaföljet i ryggen precis när domaren blåser igång matchen. Det var stort. Jag kände mig så välkommen.

– Sedan är det många sportsliga ögonblick. På Dibbas övertidsmål till uddamålsseger mot Djurgården efter vår snabba omställning förra året till exempel. Men det är nästan för enkelt att välja ett sådant.

Till sist, om du fick nämna tre "Typiskt Bajen-grejer" som fastnat?

– (skratt) Shit vad taskigt, alltså. Nu blir man satt på pottan här. Nummer ett är i alla fall det familjära. Det är en väldigt stark sammanhållning inom förening, supportrar och personal. Som nummer två blir det alla sköna ramsor. Den jag visste om när jag kom var egentligen bara "Bajen, bärs och rakade brudar" som jag undrade lite över ursprunget till. Nu har man lärt sig många fler. Lika sköna som fyndiga. Sedan måste ju det allmänna Söderslanget med. Ibland fattar man ingenting vad folk pratar om. Man bara står och ler och försöker se ut som att man gör det (skratt). ■

Johan Wiland

Född: 24 januari 1981. **Bor:** Tyresö.

Familj: Fru, en son och en dotter, två bonusbarn.

Längd: 187 cm.

Moderklubb: Rydboholms SK. **Kontraktslängd:** 2019.

Klubbar i karriären: 2000–08 IF Elfsborg, 2009–15

FC Köpenhamn, 2015–17 Malmö FF, 2017– Hammarby